

גם אריה בא - ושוב הביא לי גל של מכתבים וגם ספרים שאין חפץ בהם
שחייט מקבל בשבילי ושולח לי. מחר אגיד לו שאל יוסיף לשלוח לי ספרים כאלה.

- ברכע לפני שלוש יצאנו לירושלים בכניסה לעיר גסחם הדרך על ידי תהלובח
נוער גדולה, נערים לחוד ונערות לחוד, מהדגלים שנישאו הבינותי מי ערך המבנה
זו: "נבנה ארצנו על פי תורתנו". אנו עומדים בלי טפק לפני תנוחת הקפות של
הדתיים.

24.11.63, יום א'

פוליה נסעה הבוקר לביח החולים להברק, ואני ניגשתי למשרד רוה"מ לראות
את נורוק ולברר מה גורל חרגום הספר "חולדות ישראל בארצו". נורוק כבר חרגם
הפרק שלו, של בן-צבי, של אהרונזי ושל דינור. הוא עוד צריך לבמור אסא
החרגום של אורבך וגוסמן. עד סוף השנה יסיים. הבאתי לו הפרק הראשון של חלקו
של גוסמן - גלוח בכל ושיבת ציון ראשונה. בשבתי אצל חדי בא גט אשכול לפני
ישיבת הממשלה, שוחחתי אתו, את אורי, את חדי. אמרתי לאשכול כי אני חרד להחרפת
הקנאות של הדתיים. גט הוא מודאג; חדי אמר לי כי אשכול מסר המחקר של אשד
ליועץ המשפטי. אמרתי - כי מחקר זה אינו נוגע לעיקר - כי אחי לא מענין כלל
פ.ל. אלא התנהגות השבעה והמפלגות בכנסת. לשבעה היה לכתחילה אסור לקחת על עצמם
לשפוט בין שני אנשים, לאחר שלא שלקחו על עצמם - לא התנהבו כשורה, למעשה

במשוא פנים ובמסקנות שלהם יש לא אמת. לא היה כל זיוף במכתב ויש לי יסוד להניח כי רוזן ידע כבר על כך. ויש לי טענה נגד מפלגות הכנסת - שאישרו פסק דין מבלי שידעו כבר.

בצהריים סעדתי אצל תדי. דייך שאף הוא הוזמן לא יכל היה לבוא. פוליה הרגישה עצמה לא טוב וירדתי לבדו לת"א. בחמש בא אצלי פרופ. הרמנס ואשתו. הוא גרמני והיא אמריקנית ממוצא ולשי כמה דורות בארה"ב. הבסחתי לו להיות נוכח בהרצאתו הערב בביה ציוני אמריקה.

- אחיו באו אצלי שמעון ומוניה. שמעון מספר שאנו מקבלים נורדים ונקבל סירות לסילים. יתכן שהם יתנו הכסף לקנות סנקים חדשים בצרפת, כי אינם רוצים שהטנקים שלהם ימצאו אצלנו.

- אחריהם באו אצלי עמוס די-שליט וליפסון. תמהתי על הזוג הזה. מה חפצם? נתברר שבאו לבקש אותי לקחת מקומו של קנדי בנשף של "למען מכון ויצמן למדע. אני? - עמוס טוען שיש רק שני מדינאים בעולם שיש להם יחס וזיקה למדע: קנדי ואני. קנדי נהרג - ונשארחי רק אני. הסברתי לו שלא אוכל לנסוע, והסתלקתי כבר מנסיעה אחת שהבסחתי לבוא, מפני שנחרבו התביעות - הסתלקתי גם מזו. הפצירו בי - ואמרתי שאין מה על מה לדבר. אז גילה לי עמוס שזאת אמרה לו בבוקר רננה.

הלכתי בשמונה לבית ציוני אמריקה להרצאת פרופ. הרמנס ונחאכזבתי.

א - לא היה קהל, ב- ההרצאה לא היתה חשובה.

- בשובי הביתה בחשך וחצי באו אצלי רננה ודוליק ושוחחנו עד אחרי 12.

רננה מצטערת שאיני מפרסם רשימותי בהארץ, אלא ב"דבר" שלא קוראים אותו.

- גדהמתי בבוקר כשסלפן חיים כי לפנות בוקר מח ארגוב בבית החולים

משבץ לב.

25.11.63, יום ב'

נגשתי למפלגה בבוקר ששט מונח ארונו של ארגוב. לפי עצת חברים לא

נטעתי לפ"ת לסיום ההלוויה. אשכול בא אצלי להתייעץ על מנויים. יצחק יהיה

רמטכל, כאשר הבטחתי לו אבל הוא מתחבט בשאלת הסגן. לבר לב אין חשק ללכת

לפיקוד הצפון. אמרתי לו כי יצחק הוא בחור ישר ונבון ויש לסמוך עליו, אם

בי הוא זהיר קצת יתר על המידה. אבל כסגן טוב שיהיה איש כעוזר שיש לו

כשרון ממקד. חששתי קצת כשמיניתי אותו למפקד חיל האויר כי עשה רושם של

הרפתקן, אבל נחאכזבתי בטובן הטוב: הוא נתגלה כמפקד אחראי, והוא יהיה

לדעתי סגן רמטכל מצוין. אשכול מתחבט במנוי יורשו של עוזר. כי הוא היה רוצה

כמוני במוסי פזין, ויצחק מתנגד לו. אמרתי לו כי שר הגטחון אינו מחוייב

לקבל דעה רמטכל במנויים. והקנדידט של יצחק קשיש יוהר מדי בשביל פיקוד

חיל אויר, אשכול סיפר כי רוטנשטרייך ביקש ממנו לגשח אלי יחד אתו בענין

לבון.